

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/235/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

157/2014. (VII. 10.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹, 2014. április 6-án előterjesztett **panaszát** a 2014. július 10-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testület megállapítása szerint a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2014. április 6-án, elektronikus úton terjesztette elő panaszbeadványát, amelyben előadta, hogy a B. - i Rendőr-főkapitányság (..). Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya egyfajta kvázi függelemsértő tiszteletlenséget valósít meg.

A panaszos beadványában elmondta, hogy összességében már másféle éve tartó családi tragédiájában – teljes egészében törvénytelenül – két másik kisebb bűncselekmény mellett zsarolással gyanúsítják, mert a periratban kérni merete a törvényben biztosított vagyonmegosztást és tartásdíjat és a rendőr nem tudja, de – sokszori figyelemfelhívás ellenére sem – nem is tájékozódik, hogy a házassági vagyonjog nem büntetőjogi kategória.

Legújabb fejleményként törvénytelenül elfogatóparancsot adtak ki a panaszos ellen, mert a kitűzött időpontot követően kézbesítették számára a gyanúsított idézést és azon szükségképpen nem tudott részt venni. A panaszos távolmaradását igazolta is.

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos elmondta, hogy gyermekeit egyedül nevelő, „summa cum laude” minősítésű jogi diplomával rendelkező anyaként felháborítónak tartja a kizárólag rendőri tudatlanságra visszavezethető meghurcolását, amely a rendőrségi ügy keretében már egy éve tart.

Az ügyben a (..). Kerületi Rendőrségen eljáró N. I. r. őrgy. ügyintéző és M. Z. r. őrgy. bűnügyi osztályvezető a nevük alapján nem jogászok, ezért mihamarabb utasítani kell őket a törvényes eljárásra.

A panaszos kéri, hogy a büntetőügyet – gyanúsított meghallgatása nélkül – mihamarabb szüntessék meg, mert a Be. 6. §-ában megkövetelt alapos gyanú nem áll fenn, továbbá a Be. 73. § (5) bekezdése alapján haladéktalanul vonják vissza az elfogatóparancsot.

A panaszos elmondta, hogy nagyon el van keseredve, hiszen egy tíz eljárásos, törvénytelen hajtóvadászat zajlik ellene, amelyben a támadói a gyermekei és a vagyonuk elvételét, a panaszos börtönbe záratását tűzték ki célul, de a támadója, NAV feketelistás című, gyermekelviteli jog terén jártas ügyvédje már hivatalos fórumon, gyermekvédelmi esetkonferencián a panaszos halálát is tematizálta. Ezúton is kéri a Testület és egyéb szervezetek segítségét a panaszos büntetőjogi konzekvenciák érvényesítéséhez a támadóival és azok segítőivel szemben. A panaszos családi tragédiája olyan szakaszba érkezett, hogy eredményre kell juttatni a törvényességet, szükség esetén minden törvényes eszközzel. A panaszos elmondta, hogy elszánt, támadói és a hivatalos szervek brutális törvénytelenégeit mihamarabb le kell állítani, el kell érni a felelőségre vonást, a károk megtérítését, szükség esetén ötletes, unortodox módon törvényes eszközökkel, a sajtó és emberi jogi szervezetek bevonásával.

2) A Testület a panaszost 2014 április 6-án kelt levelében tájékoztatta arról, hogy az általa előadottakra nem tejed ki a hatásköre a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 92. §-a alapján.

3) A panaszos ezt követően 2014. április 29-én, elektronikusan reagált a titkárságvezető levelére.

A panaszos elmondta, hogy megdöbbenéssel olvasta a titkárságvezető levelét. Erre reagálva kéri, hogy a neve előtt tüntessék fel a doktori címét, hiszen ő is konzekvensen használj azt, pl. a titkárságvezető vonatkozásában is.

A panaszos szerint az ő esete, az elfogatóparancs, annak szükségessége és arányossága, valamint alapjogsértő volta pontosan az Rtv. 92. §-ában szabályozott Testületi hatáskört érinti. Így erre tekintettel kéri a Testületet, hogy vizsgálják ki a panaszát.

A panaszos elmondta, hogy nem szükséges, nem arányos és nem törvényes egy édesanya ellen – 1,5 és 4 éves gyermekekkel – elfogatóparancsot kibocsátani, azért amiért a rendőr nem tudja, hogy a házassági vagyoni jog polgári jogi kategória. Azért, amiért a rendőr nem tudja, hogy mikor kell kirendelt védő, továbbá azt sem, hogy az idézést úgy kell kikézbésíteni, hogy azt az idézett a kitűzött időpont előtt kapja meg, vagy azért sem, mert a rendőr nem tudja, hogy az ügy egyéb adatait is figyelembe kell venni (pl. hogy folyamatosan, részletes jogi érvekkel alátámasztottan próbálja a panaszos tartani a kapcsolatot a rendőrséggel is és még

igazolta is a távolmaradását, pedig az kizárólag a rendőr hanyag idézésére volt visszavezethető).

A panaszos előadta, hogy alapvető jogait durván sérti, hogy kizárólag törvénytelen rendőrségi trehányás miatt egy évre szóló elfogatóparancs van ellene, mikor egyrészt nem követetett el semmit, így a bűncselekmény alapos gyanúja is hiányzik, másrészt pedig maximálisan együttműködő, a rendőrséggel folyamatosan tartja a kapcsolatot.

A panaszos szerint a Testület munkáját a társadalom kiemelten támogatja, kifejezetten magas illetménnyel, így erre tekintettel kéri, hogy találja meg a Testület annak a módját, hogy a törvényesség biztosításában segítsenek.

II.

A panaszos beadványában egyrészt a vele szemben megindult büntetőeljárás, másrészt pedig a vele szemben kibocsátott elfogatóparancs jogosságát sérelmezte.

1) A vele szemben megindult büntetőeljárás megindulását törvénytelenként jelölte meg, tekintettel arra, hogy véleménye szerint hiányzik az eljárás szükségképpen elemeként az alapos gyanú.

A Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.

Ezen rendelkezések alapján a Testület hatáskörébe tehát kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem. Ennek keretében a Testületnek lehetősége van arra, hogy az Rtv. IV. fejezetében, a rendőrség működésének általános elveit és szabályait

rögzítő rendelkezések kapcsán vizsgálódása körébe vonjon minden olyan rendőri tevékenységet, amelyet az V. és a VI. fejezetek ugyan nem nevesítenek, de amelynek vonatkozásában a IV. fejezetben foglalt követelményeknek érvényesülniük kell.

Az Rtv. IV. fejezetében szereplő 11. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni. A 11.§ (1) bekezdése – a fentebb kifejtettek alapján – olyan általános jellegű rendőri kötelezettséget rögzít, amelynek megsértése esetén helye van a Testület eljárásának akkor is, ha a jogsértés nem az Rtv. V. és VI. fejezetében foglalt rendelkezések alkalmazásával függ össze. Az Rtv. 11. §-án keresztül tehát vizsgálhatóvá válik tehát a rendőrség részéről eljáró személyek olyan tevékenysége is, amely az Rtv-től eltérő egyéb jogszabályok által rendezett eljárási szabályok alapján zajlik.

A Testület hatáskörének ilyen értelmezése azonban nem biztosít korlátlan lehetőséget a Testület beavatkozására. Töretlen gyakorlata szerint ugyanis a Testület az Rtv. 11. §-a kapcsán csak akkor vizsgál az Rtv. V. és VI. fejezetén kívül eső rendőri aktusokat, amennyiben a panaszolt rendőri intézkedéssel vagy mulasztással szemben speciális jogorvoslatot az adott ügyre vonatkozó eljárási szabályok nem biztosítanak. Ennek megfelelően jelen ügyben azt kellett vizsgálni, hogy állt-e a panaszos rendelkezésére olyan speciális büntető eljárásjogi jogorvoslat, amely az általa állított és sérelmezett jogsértések orvoslására alkalmas, ugyanis a nyomozó hatóság büntetőeljárás során végzett nyomozati tevékenysége felett az ügyészség gyakorol felügyeletet.

A Be. 196. § (1) bekezdése szerint, akit az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása érint, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet. Van tehát olyan, sajátlagos büntetőeljárási jogorvoslat, amellyel élhet a panaszos a sérelmei orvoslására. A Be. szabályai szerint, a gyanúsítás ellen panasszal élhet, amennyiben az álláspontja szerint az megalapozatlan.

2) A panaszos kifogásolta a vele szemben kibocsátott elfogatóparancs jogosságát, tekintettel arra, hogy rosszul kézbesítették részére az idézést, és így, mert egyszer nem jelent meg a tárgyaláson, már elfogatóparancsot bocsátottak ki vele szemben, amelynek a törvényi feltételei nem álltak fent.

A Testület ezzel kapcsolatban rámutat, hogy a fenti, hatásköri rendelkezések alapján nincs lehetősége annak vizsgálatára és elbírálására, hogy a rendőrség a jogszabályi rendelkezések megtartásával idézte-e a panaszost, mivel az idézést tárgyaló joganyag nem az Rtv-ben található, hanem azt a Be. szabályozza. Az idézés szabályszerűsége a büntetőeljárás sajátlagos jogorvoslati rendszerébe tartozó kérdés, melyre a Be. 196. § (1) bekezdése által biztosított panasz lehetősége irányadó.

Figyelembe véve, hogy az elfogatóparancs kibocsátására szintén a Be. rendelkezései irányadók, a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos ezen kérdéskörrel kapcsolatos sérelmeit sincs lehetősége vizsgálni. A Testület ehelyütt hívja fel rá a figyelmet, hogy a Be. vonatkozó 73. §-ának (9) bekezdésében a jogorvoslat kérdését egyértelműen rendezzi, mivel az elfogatóparancs kibocsátásáról szóló határozattal szemben a jogorvoslat lehetőségét kategorikusan kizárja.

A Testületnek tehát mindezek alapján nincs hatásköre a panaszbeadványban foglaltak érdemi vizsgálatára.

III.

A Testület a fentiek alapján – figyelemmel az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdésére – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt hatáskör hiányában elutasította.

Budapest, 2014. július 10.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET